

Migo

Mijn paard Migo is op Valentijnsdag verhuisd. Ik had in mijn hoofd dat er een volwassene bij hem paste die veel met hem zou gaan buiten rijden. Daarom had ik een advertentie opgegeven voor een tijdschrift dat door mensen gelezen wordt die dit graag doen. Meteen krijg ik een mail van Vanessa van de redactie. Ze heeft de advertentie gelezen en de foto gezien. Ze vindt Migo erg leuk en vraagt zich af of hij geschikt zal zijn voor Wynda, 11 jaar oud. Ik ben verbaasd, want Migo is in mijn ogen niet zo'n kinderpony. Ik mail haar dat Migo een stoere vent is die niet van al te veel getut houdt, maar wel van aanpakken en 'gaan met die banaan'. Wynda speelt voetbal met de jongens schrijft Vanessa. We maken een afspraak. Als Wynda komt, is er meteen een klik tussen haar en Migo. Ik ben weer verbaasd. Migo draaft lekker door met Wynda op zijn rug, terwijl hij anders met een kind op zijn rug alleen loopt als ik er bij ben in de bak. Hij wordt dan door alles afgeleid. Met Wynda heeft hij dat totaal niet. Migo is geconcentreerd aan het draven en heeft aan het eind van de rit zelfs het zweet op zijn hals staan. Bijzonder...

We gaan even naar binnen om wat te drinken. Als we weer buiten komen, staat Migo met de oortjes naar voren naar ons te kijken. 'Ga maar naar hem toe, hoor', zeg ik tegen Wynda. Ze loopt naar Migo toe en hij accepteert dat zij haar armen om zijn hals slaat om hem te knuffelen.

Later mailen Vanessa en ik nog wat details heen en weer. Ik ga een keer bij hen thuis kijken, zodat ik weet hoe Migo komt te staan. Op Valentijnsdag is het dan zo ver. Ik heb Migo en de andere paarden verteld over de verhuizing. Wynda weet nog van niks! We maken eerst een buitenritje. Vanessa neemt Migo mee aan een touw voor het geval dat. Wynda zit erop. Alles gaat ook nu prima. Als we weer thuis zijn, vertelt Vanessa aan Wynda dat ze Migo krijgt. Ze is dolgelukkig en ik ook. Fijn dat mijn knappe blonde man naar zo'n goede plek gaat waar er veel van hem wordt gehouden en hij krijgt wat hij nodig heeft!